

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det ændrer jo ikke på, at man vil *tvinge* faren til at tage en del af orloven, frem for at lade den enkelte familie indrette sig, som det nu passer bedst for den enkelte familie.

Jeg ved ikke, om hr. Kamal Qureshi så også vil have indført tvungen opdeling mellem de to mødre, sådan at de heller ikke må indrette deres liv, som det nu passer dem bedst. Jeg har bare hørt hr. Kamal Qureshi – og så må hr. Kamal Qureshi sige til, hvis jeg har misforstået det – netop tale om det her med, at det var vigtigt, at barnet kunne få lov at spejle sig både i moren og i faren som de to forskellige individer, de er. Jeg går ud fra, at noget af det også har betydning her. Man taler om ligestillingens hellige navn og alt det der, men der er jo altså forskel på mænd og kvinder, og vi må da anerkende, at der er en forskel på den rollemodel, en mand kan være, og den rollemodel, en kvinde kan være. Det synes jeg sådan set begge køn har krav på at vi anerkender.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tvivler nu på, at jeg har stået og fortalt om det familiesyn, som fru Charlotte Dyremose her fremlægger. Jeg er ikke i tvivl om, at jeg har argumenteret for, hvorfor det var vigtigt, at forældrene havde adgang til barselorloven, men jeg tvivler på, at jeg har stået og sagt, at jeg synes, det er vigtigt, at børnene kan spejle sig i de to køn under deres opvækst. Det ville ligne mig dårligt at bruge de begreber. Men lad nu det ligge.

Hvis vi skal gøre det her til en barselorlovsdiskussion – det kan vi godt vælge at gøre – er det jo fuldstændig skævt, når fru Charlotte Dyremose taler om, at familierne i dag har frihed til at vælge, hvem af dem der skal være hjemme og gå på barselorlov, for virkeligheden er jo, at økonomien og mange andre faktorer gør, at det for familierne er næsten umuligt for manden at gå hjemme, fordi det betyder et større økonomisk tab for familierne, fordi det typisk er manden, der har en højere indtægt, og det er oftest også sværere for mænd at få barselorlov fra deres arbejdsplads og lignende. Så den frivillighed, som fru Charlotte Dyremose taler om, tror jeg ikke familierne oplever.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det ville selvfølgelig også være helt forfærdeligt set ud fra et SF-perspektiv, hvis hr. Kamal Qureshi havde sagt, at et barn skulle kunne spejle sig i en mandlig rollemodel og en kvindelig rollemodel. Det kan jeg godt se, det er jo helt galt, det er jo noget værre noget.

Det, jeg bare gerne vil have hr. Kamal Qureshi til at svare bekræftende på, og som jeg ikke kunne få fru Charlotte Fischer til at svare bekræftende på, er, at det her i sidste ende er et spørgsmål om ligestilling. Jeg synes også, hr. Kamal Qureshi illustrerede med de citater, der blev læst op, og med den argumentation, der er lagt for dagen, at det her i sidste ende handler om ligestilling, og dermed er det ikke barnets tarv, der i første omgang er i centrum, men det er et ligestillingsspørgsmål. Er det ikke korrekt forstået?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Der er ikke nogen tvivl om, at jeg tror, at med den mangfoldighed, som SF's medlemmer og SF's folketingsgruppe udgør, er det i hvert fald ikke altid sådan lige til at se, hvilke egenskaber de mandlige og de kvindelige SF-medlemmer hver især viser. Nogle gange kan der godt være en sådan lidt skæv kønsmæssig fordeling, så det er måske derfor, jeg ikke tænker i de samme kasser, som hr. Martin Henriksen gør.

Der er ikke nogen tvivl om, at så længe vi har en klar logik, der hedder, at der ikke er nogen, der kan påvise, at børn, der vokser op i homoseksuelle familier, har det dårligere, end børn, der vokser op i heteroseksuelle familier, har det, jamen så er det argument jo ude, og så må man jo forholde sig til, hvad det så er for nogle tilbud, der kan gives. Og så er det klart, at vi ikke vil være med til, når børn i øvrigt har det fint nok i begge de familiekonstruktioner, at diskriminere de homoseksuelle ved at sige: I må ikke få det tilbud fra det offentlige, som de heteroseksuelle kan få, på trods af I er i stand til at varetage jeres børns tarv på samme måde, som de heteroseksuelle familier kan. Det er ren og skær diskrimination, og det vil vi selvfølgelig ikke være med til.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Her synes jeg, det er meget sigende, at ligestillingsargumentet kommer først, og så kommer det argument omkring barnets tarv bagefter. Så-